

Formanden interimistisk under Vakance kan vælges af Kommunalbestyrelsen, og desuden har Udvalget ment, at fordi en Præst er i Skolekommissionen, er det dog ikke paa nogen Maade givet, at vedkommende Præst er særlig interesseret i end sige er kendt med pædagogiske Forhold, hvortil der, som bekendt, hører en ganske overordentlig speciel Interesse og tillige særlige Anlæg. Man har altsaa ment, at naar den højtærede Minister forbeholdt sig at vælge mellem de fire Præster, saa vilde man meget ønske at henstille til ham at søge gennemført, at Kommissionen paa sin Side kunde have den Frihed at vælge til Formand det Medlem af Kommissionen, som den maatte anse for særlig egnet til at lede Kommissionens Forhandlinger. Det er med denne Anbefaling, at jeg henstiller til den højtærede Kultusminister, at han mulig vil tiltræde og fremhjælpe denne lille Ændring.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Ja, heller ikke jeg behøver, haaber jeg, at bruge mange Ord om dette Forslag, efter den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig, og Ordføreren har anbefalet det. Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinderne sige, at naar jeg ikke har ønsket, at dette Punkt skulde optages, er det hovedsagelig ud fra den Betragtning, at Spørgsmaalet om Kvindernes Deltagelse i det offentlige Liv efter min Mening ikke bør afgøres ved en enkelt Lovbestemmelse paa et enkelt Omraade. Med Hensyn til Forslaget om Valg af Formand, skal jeg her udtale det samme, som jeg har udtalt over for Udvalgets Medlemmer, nemlig at jeg ikke skal modsætte mig det. Sagen vil jo komme til Behandling i det andet Ting, og for at den skal kunne gennemføres, maa der være fuld Enighed i begge Ting. Jeg for mit Vedkommende skal kun sige, at jeg kan tage mod Forslaget, som det med denne Ændring vil komme til at foreligge her, saa meget mere som det forholder sig rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at der er adskillige Steder, hvor det allerede er Tilfældet, at Skolekommissionen selv vælger sin Formand.

Svend Høgsbro: Jeg vilde gerne gøre en lille Bemærkning i Anledning af den Strid, der er mellem det ærede Udvalg og den højtærede Minister angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Kvinder skulde medtages som valgbare til Skolekommissionen i dette Tilfælde. Jeg maa nemlig tilstaa, at jeg ser ikke, hvorledes denne Strid over-

hovedet er opkommen. Der kan dog ikke være Tvivl om, at efter Lovforslagets Affattelse, saaledes som det er forelagt, ere Kvinder valgbare, idet der her staar: „blandt Kommunens øvrige Beboere“. Der til høre selvfølgelig ogsaa Kvinderne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg maa maaske dog dertil sige, at jeg for mit Vedkommende deler ikke denne Opfattelse.

Sloth: Dette lille Lovforslags Fremkomst begrundes jo for en væsentlig Del derved, at Frederiksberg Kommune i kommunal Henseende indtager en Undtagelsesstilling. I flere Aar har der været forelagt Forslag her i Folketinget angaaende Handelspladsernes kommunale Ordning i dens Helhed, men det er ikke lykkedes at føre disse Forslag igennem. I Fjor endte Arbejdet i Udvalget paa den Maade, at man opfordrede Ministeren til at indhente forskellige Oplysninger, navnlig om Handelspladsernes Forhold til Amtsfonden i økonomisk Henseende, og Ministeren tog imod denne Opfordring og lovede at undersøge dette Punkt, hvilket hidtil vistnok har været den egentlige Aarsag til, at Handelspladsernes kommunale Forhold ikke ere blevne ordnede her i Rigsdagen. Der er imidlertid ikke fremkommet et saadant Lovforslag endnu, derimod er der her fra Kultusministeren fremkommet Forslag til en lille Undtagelseslov for Frederiksbergs Vedkommende. Jeg for mit Vedkommende beklager, at der ikke er fremkommet Forslag til Ordning af Forholdet i dets Helhed, idet jeg finder det i høj Grad urigtigt, at Hartkornet paa Landet bærer betydelige Udgifter til en By som Frederiksberg Kommune. Selve det foreliggende Forslag har jeg selvfølgelig ikke noget at indvende imod.

Ordføreren (S. Bojesen): Maa jeg til den ærede sidste Taler blot bemærke, at vi have været fuldstændig paa det rene med, at Frederiksberg Kommune lever som de andre Handelspladser under en særlig Lovgivning. Vi have imidlertid ikke kunnet se rettere, end at der var al mulig Ønskelighed for, at man, naar denne Kommune udvikler sig i den Grad rivende, som den gør, hjælper, hvor det er ganske nødvendigt. Jeg kan derfor ogsaa takke den ærede sidste Taler for de sidste Ord, at han ikke paa nogen Maade vil modsætte sig denne Forbedring. — Til den højtærede Minister vil jeg ogsaa rette